

Τα νέα μέτωπα

Συντάχθηκε απο τον/την Νικος Β.Δοικος
Σάββατο, 08 Μαΐου 2010 00:00

Πολλοί καλοί φίλοι – συμμετοχοί στον διαδικτυακό διάλογο της protonuliadialogou ,μου ζήτησαν να τοποθετηθώ πάνω στο εξαιρετικώς επίκαιρο ζήτημα των νέων μετώπων σύγκρουσης

·
Αυτά που διαγράφονται και παγιώνονται

,
μετά την χρηματοπιστωτική κρίση του '08 σε ΗΠΑ και ΕΕ και την πρόσφατη κρίση της Ευρωζώνης

,
σε δια-περιφερειακό και περιφερειακό-ελλαδικό πεδίο

·
Θα αρχίσω από το τελευταίο επαναλαμβάνοντας ότι βιώνουμε μία κρίσιμη μεταβατική περίοδο

Τα νέα μέτωπα

Συντάχθηκε απο τον/την Νίκος Β.Δοικος
Σάββατο, 08 Μαΐου 2010 00:00

Με
διαπιστωμένη
από
πολλούς
την
ανάγκη
ευρύτατων
πολιτικών
αλλαγών
·
Αρκετοί
την
προσδιορίζουν
ως
το
τέλος
της
μεταπολίτευσης
·
Αν
όμως
«
τέλος
εποχής
»
σημαίνει
την
διαμορφούμενη
τάση
μετάβασης
σε
ένα νέο
κύκλο
διαφορετικών
κοινωνικών
και
πολιτικών
προτεραιοτήτων
,
τότε
ο
όρος
«
τέλος
της
μεταπολίτευσης

Τα νέα μέτωπα

Συντάχθηκε απο τον/την Νικος Β.Δοικος
Σάββατο, 08 Μαΐου 2010 00:00

»
είναι
μάλλον
αδόκιμος
.
Γιατί
η
εποχή
των
στρεβλώσεων
υπερβαίνει
κατά
πολύ
τη
διάρκεια
της
μεταπολίτευσης
. Και η
ρήξη
,
εφόσον
επιλεγεί
, δεν
μπορεί
παρα
να
αφορά
στο
μοντέλο
του
νεοελλαδικού
κομματικού
κράτους
και την
παραδοσιακή
πλέον
πολιτική
ηγemonία
του
λαϊκισμού
.

Βεβαίως οι μεταπολιτευτικές δυνάμεις εξουσίας όχι μόνον δεν επεδίωξαν την ρήξη
αλλ' αντιθέτως διατήρησαν και πολλές φορές ενίσχυσαν αυτά τα θλιβερά γνωρίσματα του
νεοελλαδικού πολιτικού βίου. Σε τέτοιο μάλιστα βαθμό ώστε κάθε απόπειρα διαλόγου για
ρήξεις και ανατροπές να προσλαμβάνει τον χαρακτήρα εναγώνιας αναζήτησης

ενδιαφερόμενων (διαθέσιμων) συνομιλητών, καθώς φαίνεται να είναι μικρός ο αριθμός των διασωθέντων- εκείνων δηλαδή που κατόρθωσαν να αντισταθούν στην σαρωτική επέλαση της μετριοκρατίας, στις συντεχνιακές περι δικαίου εμμονές και στις πελατειακές σχέσεις που ευτέλισαν τους θεσμούς και επέβαλαν ως μόνες επιλογές ενός ανήσυχου άλλοτε λαού την αργυρώνητη σιωπή του βολέματος ή την αξιοπρεπή σιωπή της ιδιώτευσης.

Εάν το κοινωνικό μας υλικό επιτρέπει την υπέρβαση μιάς εποχής , αυτή νομίζω πρέπει να είναι η εποχή του κομματισμού. Εποχή της επικυριαρχίας του κομματικού συμφέροντος πάνω στους θεσμούς, εποχή του κομματικού κράτους. Και εάν απέμεινε κοινωνική ορμή για το πέρασμα σε μια καινούρια , αυτή δεν μπορεί παρά να είναι η εποχή της Κοινωνίας.

Σε τούτο το πέρασμα, θεωρώ μάλλον συστημικό επακόλουθο να πρωταγωνιστήσουν νέα και συγκροτημένα κοινωνικά κινήματα ή και νέα κόμματα. Το προσωπικό των υπαρκτών πολιτικών κομμάτων, είτε ως πρωτογενώς υπαίτιοι της κατάρρευσης, είτε ως πολιτικοί κλώνοι των υπαίτιων, δεν μπορεί να μεταρσιωθεί τώρα σε οργανικό ηγέτη (διανοούμενο) των νέων συγκρούσεων. Όσο κιάν υφίστανται νησίδες πολιτικού ήθους στο σύνολο κομματικό φάσμα νομίζω πως δεν επαρκούν καθώς ουδετεροποιούνται από την χωρική διαφθορά. Βεβαίως είναι εύλογο το ερώτημα, αν όντως απέμεινε κοινωνική ορμή για το πέρασμα σε μια καινούρια εποχή. Πόσο λαβωμένο είναι το κοινωνικό σώμα από την διαφθορά κορυφής ; Πόσο πλέον εθισμένο στις πελατειακές σχέσεις ;

Τα πράγματα είναι πιο απλά με το αντίπαλον δέος της σύγκρουσης. Μας απασχόλησαν δεόντως στον e-διάλογο:-οι συνιστώσες του κομματικού κράτους , η διαπλοκή πολιτικής και επιχειρήσεων, οι πελατειακές σχέσεις αναπαραγωγής στην εξουσία, η αναξιοκρατία σε όλες τις αρθρώσεις του δημόσιου βίου, η διαφθορά κορυφής, άρα η κάθαρση ως στοιχειώδες προαπαιτούμενο μιάς εθνικής επανεκκίνησης (βλ. «Η αλλάζουν ή βουλιάζουν» 01-02-2010) ,κυρίως οι ανάγκες καινούριων πολιτικών και οικονομικών μοντέλων.

Όντως αδυσώπητοι αντίπαλοι. Αλήθεια πόσο εύκολα αντιμετωπίζονται και καταβάλλονται επιχειρηματίες, οι οποίοι μονοπώλησαν κρατικές προμήθειες δυσθεώρητου ύψους , διασφαλίζοντας έτσι αστείρευτη ρευστότητα και δι' αυτής τον έλεγχο ηλεκτρονικής και έντυπης ενημέρωσης, τον έλεγχο οίκων αξιολόγησης και δημοσκοπήσεων, τον έλεγχο κρίσιμου ποσοστού του χρηματοπιστωτικού και κατασκευαστικού τομέα ; Πόσο εύκολα αντιμετωπίζεται αυτό το γνωστό πολιτικο-επιχειρηματικό καρτέλ των σαρκοφάγων του συλλογικού μας πλούτου και εν τέλει της συλλογικής μας αξιοπρέπειας.

Από την άλλη , πόσο εύκολα αλλάζει νοοτροπία ο καθηγητής (τυχαίο παράδειγμα) , που αδιαφορεί για το πρωινή διδασκαλία και αγωνιά για το απογευματινό φροντιστήριο, καταστρατηγώντας έτσι το στοιχειώδες συνταγματικό δικαίωμα των ελληνοπαίδων για δωρεάν Παιδεία ;. Ο εφοριακός, ο γιατρός, ο υπάλληλος ,όλοι μας .

Δύσκολα, μα καταβάλλονται. Όταν η τρέλα του ελληνικού χάους , της καταρράκωσης κανονισμών και ρυθμίσεων , της περιφρόνησης των νομικών κανόνων ,μετουσιωθεί σε δημιουργική τρέλα ανασυγκρότησης, αναδόμησης ,επανίδρυσης (όρος μεστός νοημάτων , που δεν πρέπει να χαρίζεται στην τραγική πρόσφατη πενταετία) ,σε δύναμη αποκάλυψης ενός νέου συλλογικού οράματος , όπως πραγματώθηκε σε τόσες ιστορικές φάσεις του ελλαδικού ιδιότυπου.

Τα νέα μέτωπα

Συντάχθηκε απο τον/την Νίκος Β.Δοικος
Σάββατο, 08 Μαΐου 2010 00:00

Υπαρκτές οι προϋποθέσεις. Ο συλλογικός μας πλούτος:- αξιόλογοι ανθρώπινοι πόροι, ιδιοσυγκρασιακές αρετές, ζηλευτό πολιτισμικό και φυσικό περιβάλλον, δημόσια περιουσία υπερβαίνουσα κατά πολύ το συνολικό δημόσιο χρέος, ιδιωτικές καταθέσεις ,μετά των αδήλων, υπερβαίνουσες επίσης κατά πολύ το συνολικό δημόσιο χρέος, αδρανή υπεδαφικά αποθέματα. Λείπει και αναζητούμε επικοινωνία και συνοχή των κοινωνικών δυνάμεων. Λείπει και συγκροτούμε αριστίνδην συλλογική πολιτική ηγεσία .

```
document.getElementById('5a82fb4e7kFxSe82dmTL6Utxe4').style.display = "none";
```